

Bilag 17.

Udenrigsministerens udtalelse i mødet den 15. november 1962 i folketingets udvalg vedrørende forhandlingerne med Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Som det fremgik af justitsministerens redegørelse, der tillige dækker mine synspunkter, vil gennemførelsen af fællesmarkedstraktatens bestemmelser om fri erhvervsudøvelse medføre, at statsborgere og selskaber i en medlemsstat får samme adgang til at erhverve fast ejendom i en anden medlemsstat som statsborgere og selskaber i vedkommende medlemsstat, i hvert fald i det omfang det sker som led i erhvervsudøvelsen. Dansk medlemskab indebærer derfor, at statsborgere og selskaber i de øvrige medlemslande efterhånden ligestilles med danske statsborgere og selskaber i henseende til erhvervelse af fast ejendom her i landet til erhvervsmæssige formål.

Det fremgik endvidere af justitsministerens redegørelse, at valget af de midler, hvorved man vil kunne modvirke, at en uønsket udvikling finder sted på dette område, beror på usikkerheden med hensyn til, hvorledes forskellige af fællesmarkedstraktatens bestemmelser til sin tid, når de skal føres ud i livet, vil blive fortolket. Dette gælder således spørgsmålet om etableringsbestemmelserne og spørgsmålet om traktatens art. 5. Jeg vil gerne understrege, at disse fortolknings-

spørgsmål er undersøgt af eksperterne, men at det ikke er muligt at opnå fuld sikkerhed i bedømmelsen af, hvorvidt sådanne fremtidige afgørelser og fortolkninger i Fællesskabet vil gøre det muligt for os at opretholde den nugældende lovgivning. Jeg vil også gerne knytte den betragtning til det af justitsministeren fremførte, at vi ikke kan se bort fra den mulighed, at der som et led i den almindelige fremskyndelse af fællesmarkedets gennemførelse kan blive tale om, at ikraftsættelsen af de forskellige etableringsdirektiver, som vil være afgørende i denne sag, kan blive fremrykket tidsmæssigt i forhold til den frist, der er fastsat i de Seks' almindelige plan.

Man kunne formode, at sådanne væsentlige befolkningsmæssige forskydninger, som frit jordkøb eventuelt ville kunne føre til, ikke er tilsigtet ved fællesmarkedstraktaten. I hvert fald kan det næppe være meningen med fællesmarkedstraktaten, at sådanne virkninger skulle medføre en forstyrrelse af den nationalpolitiske situation i grænselandet. Der er grund til at tro, at dette synspunkt vil møde forståelse hos regeringerne i fællesmarkedslandene.